

De tandartsen van de toekomst in actie. Jaarlijks worden er 240 opgeleid, maar gaan 300 tandartsen met pensioen. Het gat wordt gevuld door buitenlandse gebitspecialisten.
FOTO HOLLANDE HOOGTE

OPINIE Dianda Veldman, Patiëntenfederatie NL

Jongeren staan in de rij om tandarts te worden'

Bijna negenduizend tandartsen werken er in Nederland. Van hen komen er een kleine vijftienhonderd uit het buitenland. Ze werken doorgaans in de wat minder druk bevolkte streken als Zeeland en Overijssel. Maar ook in Zuid-Holland is iets meer dan een op elke vijf tandartsen niet Nederlander. Het aandeel van de buitenlanders stijgt gestaag, bleek gisteren uit cijfers van de KNMT, de tandartsenvereniging. In 2001 werkten er 366 buitenlandse tandartsen in Nederland, nu 1462.

De meeste buitenlandse tandartsen komen uit Duitsland en België, maar Portugal en Spanje leveren ook steeds meer tandartsen aan Nederland.

De buitenlanders zijn hier hard nodig. Nederland leidt jaarlijks ongeveer 240 tandartsen op. Maar er gaan er ongeveer driehonderd per jaar met pensioen. Aan dat gat moet iets worden gedaan.

Het is begrijpelijk dat tandartspraktijken jonge aanwinst in het buitenland zoeken. Er worden hier domweg niet genoeg tandartsen opgeleid. Voor een deel komt dit doordat de overheid vindt dat veel taken die de tandarts heeft, kunnen worden gedaan door mondhygiënist.

Ons land telt te weinig opleidingsplaatsen voor tandartsen om aan de vraag naar goede mondzorg te kunnen voldoen. Daarom komen steeds meer tandartsen uit het buitenland om deze gaten te vullen. Dianda Veldman vindt dat Nederland zelf meer tandartsen moet opleiden.

Eenvoudige gaatjes vullen bijvoorbeeld. Als de mondhygiënist dit soort werk doet, heeft de tandarts de handen vrij voor ingewikkelder werk. Maar dan moet die mondhygiënist daar wel goed voor zijn opgeleid. En dat moet de patiënt dan ook weten.

Wat ons betreft zijn buitenlandse tandartsen hier welkom, mits ze kunnen aantonen dat ze een opleiding hebben gehad die vergelijkbaar is met de opleiding hier.

Tweede voorwaarde vooraf van ons is dat de instromende tandartsen de taal machtig moeten zijn voor ze zelfstandig aan de slag gaan. De patiënt moet in zijn eigen taal kunnen overleggen met de tandarts. Niemand gaat voor zijn lol naar de tandarts. De taal moet dan niet ook nog eens voor een belemmering zorgen. Dokter en patiënt moeten met elkaar kunnen overleggen,

Dianda Veldman

zonder taaldrempels. Overigens is er sinds 2017 een taaltoets voor tandartsen die hier willen werken. Wie hier als medicus en dus ook als tandarts aan de slag wil, moet de toets met goed gevolg hebben afgelegd. Wie de toets niet haalt, komt niet in het BIG-register. Dat is de plek waar alle mensen die een medisch beroep uitoefenen staan geregi-

streerd. En zonder registratie mag je hier niet werken.

Toch zien wij de buitenlandse instroom niet als dé oplossing van het probleem. Als er meer tandartsen met pensioen gaan dan er worden opgeleid, ontstaat op den duur een enorm tekort aan tandartsen. Nederland vergrijsst en de tandzorg wordt steeds beter. Dat betekent dat veel ouderen tot op hoge leeftijd tandheelkundige zorg nodig hebben. Maar dan moet die zorg er wel zijn. Dat kan alleen gegarandeerd worden als Nederland zelf voldoende tandartsen aflevert. En dat betekent dat er dus meer opleidingsplaatsen moeten komen. Er zijn genoeg Nederlandse jongeren die tandarts willen worden. Het is vreemd dat zij niet aan de opleiding mogen beginnen, terwijl we tandartsen uit andere landen moeten halen om hier aan de vraag te voldoen. Dat voelt scheef en het is niet goed. Ik zeg: help het tandartsentekort de wereld uit, gewoon door hier meer mensen op te leiden. Het mes snijdt aan twee kanten: meer jongeren kunnen tandarts worden en meer mensen kunnen goede Nederlandse mondzorg krijgen.

Dianda Veldman
Directeur Patiëntenfederatie Nederland